

Arcybiskup Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

LIST PASTERSKI METROPOLITY KRAKOWSKIEGO ARCYBISKUPA MARKA JĘDRASZEWSKIEGO NA ADWENT 2020 ROKU

Ukochani Archidiecezjanie!

Słyszemy dzisiaj słowa Pana Jezusa, będące prawdziwym programem na Adwent Roku Pańskiego 2020: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie” (Mk 13, 33). W pierwszej chwili można by odnieść wrażenie, że to wezwanie wpisuje się w treść tego, co przeżywamy od kilku miesięcy: obawy i lęki związane z wybuchem epidemii, stan zagrożenia zdrowia i życia. W pewnym sensie zapewne tak właśnie jest, bowiem życie ludzkie naznaczone jest niezwykle kruchością i nikt z nas nie zna dnia ani godziny, kiedy Bóg zechce powołać nas do siebie. Jednakże wezwanie Pana Jezusa ma o wiele głębszy wymiar, ponieważ wzywa On nas do postawy czujności po to, abyśmy przez nieuwagę nie utracili dobra, które do nas przychodzi. A przychodzi ono do nas w każdym czasie, nawet pośród największych trosk. Trzeba tylko to przychodzące do nas dobro dostrzec, właściwie je przyjąć i następnie nim żyć. W przeciwnym razie, właśnie z powodu braku tej czujności, może nas spotkać nieszczęście na wzór Jerozolimy, która „nie rozpoznała czasu swojego nawiedzenia” i odrzuciła Jezusa Chrystusa, wydając Go na śmierć. Dlatego spotkała ją straszna kara: nie pozostał w niej kamień na kamieniu (por. Łk 19, 42-44). Tym bardziej dramatycznie brzmią zatem słowa Pana Jezusa z czytanego dzisiaj fragmentu Ewangelii św. Marka: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie” (Mk 13, 33).

Drodzy Siostry i Bracia!

Okres Adwentu przypomina nam tę historyczną prawdę, że ponad dwa tysiące lat temu nadszedł czas, w którym Pan Bóg okazał swoje nieskończone miłosierdzie poprzez przyjście na świat dwojga dzieci. Pierwszym z nich był Jan, którego pojawienie się zapowiedział kapłanowi Zachariaszowi anioł Gabriel (por. Łk 1, 5-25). Zachariasz nie miał potomka – i już się go nie spodziewał, bo zarówno on sam, jak i jego żona Elżbieta byli w podeszłym wieku. Na przekór temu Anioł ogłosił Zachariaszowi „radość i wesele”, jednak on – kierowany czysto ludzkim myśleniem – nie uwierzył, że taki radosny dzień może

stać się jego udziałem. Ponieważ „nie rozpoznał czasu swojego nawiedzenia”, został przez Boga dotknięty utratą mowy – i w tym stanie się znajdował aż do narodzenia synka, któremu, zgodnie ze słowami anioła, nadał imię (por. Łk 1, 63). Zapewne jednak bardzo rado wało się jego serce, kiedy patrzył na znajdującą się w stanie błogosławionym Elżbietę, która dziękowała Bogu za to, że „Pan łaskawie wejrzał na nią i zdjął z niej hańbę w oczach ludzi” (por. Łk 1, 25).

Drugim dzieckiem, poprzez które Pan Bóg okazał swoje nieskończone miłosierdzie, był Jego Syn. Przyjście Syna Bożego obwieścił Dziewicy Maryi również anioł Gabriel (por. Łk 1, 26-37). W przeciwieństwie do Zachariasza, Ona nie zważyła. Pragnęła jedynie zrozumieć, jak to się stanie. Gdy usłyszała, że dokona się to mocą Ducha Świętego, wypowiedziała pełne ufności *Fiat* – „Niech mi się stanie”. Tę ufność pokładaną w Bogu łączyła z uwielbieniem wobec Wszechmocnego, który „uczynił Jej wielkie rzeczy” (por. Łk 1, 49). Zaistniałej sytuacji nie mógł jednak pojąć Oblubieniec Maryi, Józef. Targany wątpliwościami, chciał Ją nawet potajemnie od siebie oddalić (por. Mt 1, 19). Gdy jednak ukazał mu się we śnie anioł Pański i objawił mu dokonującą się właśnie tajemnicę obecności Boga-Emmanuela pośród ludzi, „wziął swoją Małżonkę do siebie”, a narodzonemu dzie wicię miesiąc później w Betlejem Chłopcu nadał – zgodnie ze słowami anioła – „imię Je zus” (por. Mt 1, 24-25). W ten sposób zasłużył na szczególną cześć oddawaną mu w Ko ściele, wyrażającą się między innymi takimi oto przymiotami, które znajdują się w wezwa niach Litanii do św. Józefa: najsprawiedliwszy, najczystszy, najmężniejszy, najposłuszniej szy, najwierniejszy.

Drodzy Siostry i Bracia!

Adwentowe rozważania dotyczące Zachariasza i Elżbiety, Maryi i Józefa skłaniają nas do tego, aby z ogromną wdzięcznością wobec Boga, Ojca nas wszystkich, spojrzeć za równo na każde narodzone już dziecko, jak i na każde dziecko, które jeszcze oczekuje na moment swego przyjścia na świat. Poprzez każde z nich w szczególny sposób sam Bóg na świat przychodzi. Przecież Pan Jezus utożsamił się z dziećmi, mówiąc: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje” (Mk 9, 37a).

Czas Adwentu po raz kolejny sprzyja uświadomieniu sobie również tej prawdy, że każde dziecko jest błogosławieństwem, jakim Pan Bóg obdarza jego rodziców. Dlatego nie może być ono ani „ciężarem i zagrożeniem”, ani też „niepotrzebnym a kosztownym dodat kiem życiowym”, jak chcieliby tego w imię absolutnej wolności współcześni rzecznicy za bijania dzieci nienarodzonych (por. św. Jan Paweł II Wielki, *Homilia*, Kielce, lotnisko w Masłowie, 3 czerwca 1991). Jego pojawienie się w życiu rodziców i bliskich jest dla wszyst kich czasem nawiedzenia, w którym rozbrzmiewa Boże wezwanie do przyjęcia dobra.

Dlatego też w tym adwentowym czasie bardzo Was proszę, Drodzy Małżonkowie i Rodzicie, abyście wyrazili swoją wdzięczność Bogu za dar potomstwa. Odnówcie także miłość zarówno względem siebie, jak i do Waszych dzieci – poprzez wzajemną modlitwę, życzliwość i wyrażaną każdego dnia dobroć. Kochane Dzieci i Droga Młodzieży, z wielką miłością starajcie się odnosić do swoich rodziców, dziękując im za dar życia.

W tym świętym czasie, w imię najpiękniejszej solidarności, proszę Was, Umiłowani Archidiecezjanie, módlcie się również za tych małżonków, którzy z ogromnym pragnieniem serc oczekują na spełnienie się ich największych marzeń – macierzyństwa i ojcostwa. Módlcie się także za tych wszystkich, którzy swoją pełną poświęcenia postawą służą ludziom – chorym, samotnym, zapomnianym przez najbliższych. Zróbcie wszystko, Moi Drodzy, aby te wyjątkowe Święta, przeżywane w stanie łaski uświęcającej, zastały Was prawdziwie czuwających, to znaczy gotowych na to, by razem z chórami Aniołów całym sercem śpiewać jakżeż piękny i zarazem przejmujący hymn: „Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2, 14).

Na ten święty czas Adwentowy wszystkim Wam z całego serca błogosławię

+ Marek Jędraszewski

✠Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Kraków, 29 listopada 2020 roku, w 1. Niedzielę Adwentu

List powyższy należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Krakowskiej dnia 29 listopada 2020 roku.